

[Weikop.]

Derfor er det afgørende nødvendigt netop nu at gøre det klart, om man i så fald vil sætte folketinget ud af spillet. Det er spørgsmålet. Vi ønsker det ikke.

Hele udvalgets ændringsforslag om at give kommunerne adgang til refusion for de udgifter, som de foranstaltninger, der pålægges dem, medfører, hilser jeg naturligvis med stor tilfredshed, da jeg selv har rejst tanken herom.

Med hensyn til retsforbundets ændringsforslag kan jeg kun sige, at vi ikke kan medvirke til en gennemførelse heraf.

Må jeg til slut, for at der ikke skal være nogen som helst misforståelse, sige, at vi erkender — det viser vore ændringsforslag — at en valutalog og en delvis forsyningslov på nuværende tidspunkt er nødvendig; vi vil også stemme for lovforslaget, dersom vore ændringsforslag vedtages, det skal stå helt klart. Gennemføres vore ændringsforslag derimod ikke, må vi, som vi allerede har givet udtryk for, undlade at stemme.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det var for så vidt bemærkelsesværdigt at høre, at de to ordførere for venstre og det konservative folkeparti kun i forholdsvis ringe grad talte om lovforslaget og ændringsforslagene hertil, men i stedet valgte at tale om noget andet; det forstår jeg i og for sig meget godt i den nuværende situation. Jeg bebrejder ikke de to ordførere, at de talte om ting, der vedrører vareforsyningsloven og administrationen, naturligvis ikke, men det er dog fortrinsvis selve lovforslaget og de ændringsforslag, der er stillet, vi har til drøftelse.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, at der er jo ingen, der vil nægte en regering en lovgivning, hvis det i den særlige situation, vi står i, skulle vise sig at blive nødvendigt med udvidede bemyndigelser. Er det så ikke mere praktisk, at vi, netop i den særlige situation, hvori vi står, med de usikre økonomiske forhold ude i verden, beholder den lov, vi har?

Det ærede medlem gjorde gældende, at vareforsyningsloven kan bruges, og den kan misbruges, og deri har det ærede medlem jo ret. Lovens betydning afhænger i meget væsentlig grad af administrationen. Loven er ingen hindring for en meget vidtgående liberalisering; det har vi set, og der er ingen tvivl om, at hvis forholdene i øvrigt gjorde det muligt, kunne denne liberalisering føres betydeligt videre under den gældende lov. Det er ikke loven, der er en hindring for, at de synspunkter, det ærede medlem hr. Anker Lau var talsmand for, kan imødekommes. Det er administrationen, og denne administration har vel stort set været den samme under denne regering, som den var under den tidligere regering. Jeg tror ikke, der er så forfærdelig meget at give i bytte for nogen af de to parter. Man kan vel ikke sige, at den sidste konservative handelsminister i den såkaldte borgerlige regering var udpræget frihandelsmand. Jeg synes i øvrigt ikke, man får indtryk af, at forhenværende minister Aage L. Rytter helt er på linje med den konservative ordfører her i dag. Det forekommer mig, at jeg for nylig har set refereret et foredrag af hr. Rytter, hvori han siger, at videre liberalisering i øjeblikket er yderst skadelig. Jeg ved ikke, om det falder sammen med, hvad det ærede medlem hr. Weikop mener. Hvis det også er det ærede medlem hr. Weikops opfattelse, forstår jeg ikke hans betænkelighed ved at forny den lov, som han mente var nødvendig, dengang han selv var minister, og dengang direktør Rytter var minister; da havde man brug for denne lov. På et tidspunkt, da de økonomiske forhold dog må siges at have været helt anderledes rolige end nu, har de to partiers regering anset det for nødvendigt med en bemyndigelseslov og har brugt denne bemyndigelseslov efter stort set de samme principper og samme regler som nu. Er der så nogen baggrund for de ærede medlemmer til netop på dette tidspunkt og under de nuværende økonomiske forhold ude i verden at sige, at nu er det